

त्वमग्र ईडितः कव्यवाक्यनावाङ्मयानि सुरभीणि कृवी ।

प्रादाः पितृभ्यः स्वधया तेऽग्रक्षन्नादि त्वं देव प्रयता कृवीषि ॥ ६६ ॥

चतस्रस्त्रिष्टुभः । हे कव्यवाक्यन हे अग्रे त्वं कव्यानि कृवीषि सुरभीणि कृवी सुगन्धानि कृत्वा अवाङ् वक्षसि स्म । वहेर्लुङि इडागमाभावे सिचो लोपे रूप-
मवाङ् । स्नात्यादयश्चेति [पा० ७. १. ४१.] कृवीति निपातः । कीदृशस्त्वम् ईडितः
स्तुतः देवैर्ऋषिभिश्च । किं च कव्यानि ऊहा स्वधया पितृमन्त्रेण पितृभ्यः त्वं प्रा-
दाः दत्तवानसि ददातेर्लुङि रूपम् । ते च पितरः अक्षन् भक्षयन्ति स्म घसू अदने
इत्यस्य रूपम् । हे देव त्वमपि अदि कृवीषि भक्षय अद् भक्षणे लोट् कीदृशानि
कृवीषि प्रयता प्रयतानि श्रुद्धानि ॥ ६६ ॥

ये चेह पितरो ये च नेह याँश्च विद्म याँश्च उ च न प्रविद्म ।

त्वं वेत्य यति ते ज्ञातवेदः स्वधाभिर्यज्ञं सुकृतं जुषस्व ॥ ६७ ॥

ये पितर इह लोके वर्तन्ते ये च इह लोके न सन्ति याँश्च पितृन्वयं विद्म
जानीमः उ पादपूरणः याँश्च पितृन् वयं न प्रविद्म प्रकर्षेण जानीमः । हे ज्ञात-
वेदः ते पितरो यति यावन्तो वर्तन्ते तान् त्वं वेत्य जानासि । या संख्या येषां ते
यति किमः संख्यापरिमाण इत्यादिना [पा० ५. २. ४१.] सूत्रेण यत्तद्व्यामपि उति-
रिति वार्तिकेन यत्शब्दात् उतिप्रत्ययः उति चेति [पा० १. १. २५.] तस्य षट्संज्ञ-
त्वात् षट्भ्यो लुगिति [पा० ७. १. २२.] जसो लुक् । यद्वा यतीन् शुचीन् नित्यनै-
मित्तिकानुष्ठानैर्निष्पापान् ते तान् त्वं वेत्य यति विभक्तिलोपः ते इत्यत्र व्यत्य-
येन जस् । किं च स्वधाभिः पितृणामन्नैः सुकृतं शोभनं कृतं यज्ञं त्वं जुषस्व से-
वस्व ॥ ६७ ॥

इदं पितृभ्यो नमोऽस्त्वय्य ये पूर्वास्तो यऽउपरास ईयुः ।

ये पार्थिवे रजस्या निषत्ता ये वा नूनं सुवृजनासु विन्तु ॥ ६८ ॥

ये पितरः पूर्वास्तः पूर्वे ईयुः स्वर्गं जग्मुः ये च उपरासः उपराः उपरमन्ते वि-
रमन्ति ते उपरा उपरतव्यापाराः कृतकृत्याः सन्त ईयुः परं ब्रह्म प्रापुः । ये च